

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുർത്തുൻ പഠന പദ്ധതി

ഏഴാം ഘട്ടം

ക്ലാസ്സയിൽ 11

സുറത്തു സബത്ത്

ആയത്ത് 22 മുതൽ 37 വരെ

2025 നവംബർ 09 മുതൽ 2025 നവംബർ 23 വരെ

Velicham Online

velichamsaudionline.com

സൗദി ഇസ്ലാമിക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

വിഭാഗം - 3

﴿22﴾ (നബിയേ) പറയുക : അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ (ആരാധ്യരായി) ജൽപിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊള്ളുക. ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തൂക്കവും അവർ അധീനമാക്കുന്നില്ല; അവ രണ്ടിലും അവർക്ക് യാതൊരു പങ്കും ഇല്ല; അവരിൽ നിന്ന് അവൻ [അല്ലാഹുവിന്] യാതൊരു പിൻതുണക്കുന്നു ഇല്ല.

﴿23﴾ അവൻ സമ്മതം നൽകിയ വർക്കല്ലാതെ അവന്റെ അടുക്കൽ ശുപാർശ ഫലപ്പെടുന്നതുമല്ല.

അങ്ങനെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്ന് പരിഭ്രമം നീങ്ങുമ്പോൾ, അവർ (തമ്മിൽ)പറയും : നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് എന്താണ് പറഞ്ഞത്! അവർ (മറുപടി)പറയും : ന്യായമായുള്ളതുതന്നെ. അവൻ വലിയ (മഹാനായ) ഉന്നതനത്രെ !

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرِكٍ ۚ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ

حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقُّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

﴿22﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുന്നവരെ مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ لَا يَمْلِكُونَ അവർ അധീനമാക്കുന്നില്ല (ശക്തരല്ല) وَمَا لَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ ഭൂമിയിലുമില്ല مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ഒരു അണുത്തൂക്കം

അവർക്ക് ഇല്ലാത്തതും فِيهِمَا ഇവ രണ്ടിലും مِنْ شَرِّكَ ഒരു പങ്കും وَمَالُهُ അവന്നില്ല مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് مِنْ ظَهْرِ ഒരു പിൻതുണക്കാരനും ﴿23﴾ الشَّفَاعَةُ ഫലം ചെയ്യുകയുമില്ല ശുപാർശ عَنْهُ അവന്റെ അടുക്കൽ إِلَيْنِ ഒരുവന്നല്ലാതെ أَذِنَ لَهُ അവനു അവൻ സമ്മതം നൽകി عَنْ قُلُوبِهِمْ (നീങ്ങിയാൽ) അങ്ങനെ പരിഭ്രമം നീക്കപ്പെട്ടാൽ (നീങ്ങിയാൽ) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്ന് قَالُوا അവർ പറയും مَاذَا قَالِ എന്തുപറഞ്ഞു رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് أَلَعَلِّي الْعَلِيُّ അവൻ പറയും الْحَقُّ ന്യായം (വേണ്ടപ്പെട്ടതു)തന്നെ وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ الْعَلِيُّ الْعَلِيُّ ഉന്നതൻ الْكَبِيرُ വലിയവൻ, മഹാൻ

ആകാശഭൂമികളുടെ സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെങ്കിലും അവയിലെ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് ചില മഹാത്മാക്കളാണെന്ന് ചിലർ ; ഭൂമിയിലെ ചില വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതോ ചില അദൃശ്യശക്തികളാണെന്ന് ചിലർ ; മരണം, സുഖം, ദുഃഖം ആദിയായവ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ചില ദേവീദേവന്മാർക്കും മഹാത്മാക്കൾക്കും പങ്കുണ്ടെന്ന് മറ്റു ചിലർ ; എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരത്തിർത്തിയിൽ ഉൾക്കൊണ്ടതാണെങ്കിലും അവന്റെ മുമ്പിൽ ശുപാർശ നടത്തി ഉദ്ദേശ്യം സാധിപ്പിക്കുവാൻ മഹാത്മാക്കൾക്കും, ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്കും കഴിയുമെന്ന് വേറെ ചിലർ ; ഇങ്ങിനെ പലതരത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും വാദവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശിർക്കിന്റെ ആൾക്കാരിൽ കാണാം. ഇവർക്കെല്ലാമുള്ളഖണ്ഡനം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വലിയവരുടെ മുമ്പിൽ ശുപാർശയും, സ്വാധീനവും ചെലുത്തി ഐഹിക കാര്യങ്ങൾ സാധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാധ്യമല്ല. അവൻ ആർക്കു സമ്മതം നൽകിയോ, അവർക്കു മാത്രമേ ശുപാർശ ചെയ്യാനും, ചെയ്യപ്പെടുവാനും സാധ്യമാകൂ. അവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ശുപാർശക്കോ, പ്രതീക്ഷക്കോ, അവകാശമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ സത്യവിശ്വാസികളും, ശുപാർശക്കാർ, മലക്കുകൾ, നബിമാർ മുതലായവരുമായിരിക്കുമല്ലോ. ആരാലും ശരി, പ്രത്യേകം അനുമതി കിട്ടിയല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സംസാരിക്കുവാൻ പോലും അവർ ശക്തരല്ലതാനും, അല്ലാഹു പറയുന്നു :

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا - النِّبَا
وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَن بَعَدَ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى - النِّجْم
ولا يشفعون إلا لمن ارتضى - الأنبياء

(സാരം : 1. റൂഹും മലക്കുകളും അണിയായി നിൽക്കുന്ന ആ ദിവസം, പരമകാരൂണികൻ ആർക്കും സമ്മതം നൽകുകയും, താൻ നേരായത് പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ സംസാരിക്കുകയില്ല. (സു: നബഇ്)

2. ആകാശത്തിൽ എത്രയോ മലക്കുകളുണ്ട് - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി അവൻ സമ്മതം കൊടുക്കുന്നതിനുശേഷമല്ലാതെ-അവരുടെ ശുപാർശ ഒട്ടും ഫലപ്പെടുകയില്ല. (സു: അനജ്മ്.)

3. അവൻ-അല്ലാഹു-തൃപ്തിപ്പെട്ടവർക്കല്ലാതെ അവർ-മലക്കുകൾ-ശുപാർശ ചെയ്തുകയില്ല. (സു: അൻബിയാഅ്)

ശുപാർശയുടെ ഹദീഥ് (حديث الشفاعة) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായതും, ബുഖാരി,

മുസ്ലിം(റ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ ഹദീഥിൽ മഹ്ശനിൽ വെച്ച് നടക്കുന്ന ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ശുപാർശ ഏതാണെന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ് : ജനങ്ങളെല്ലാം താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത വ്യസനത്തിലും ഭയത്തിലുമായിരിക്കെ അവർ ആദം നബി(അ)യുടെയും, പിന്നീട് നൂഹ് നബി(അ), ഇബ്രാഹീം നബി(അ) മുതലായ നബിമാരുടെയും അടുക്കൽ ചെന്ന് തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിക്കും. ഓരോരുത്തരും ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞ് താൻ അതിനർഹനല്ലെന്ന് മറുപടി കൊടുക്കും. അവസാനം അവർ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപേക്ഷിക്കും. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന് സുജുദായി വീഴുകയും, ചില പ്രത്യേക സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ

ഉത്തരവു ലഭിക്കും : തല ഉയർത്തുക, മുഹമ്മദേ ! പറയൂ, കേൾക്കാം ! ചോദിക്കൂ, തരാം ! ശുപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുക, സ്വീകരിക്കാം ! (ارفع رأسك يا محمد وقل تسمع) (وسل تعطه واشفع تشفع - مختصرا من المتفق عليه)

വർണിക്കുവാൻ അസാധ്യമായ ആ ഗൗരവഘട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും സത്യവിശ്വാസികളിൽ വർഷിക്കുന്നു, ഭയവിഹവലതയും, പരിഭ്രമവും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്ന് നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ദീർഘമായ പരിഭ്രമത്തിനുശേഷം ലഭിച്ച ആശ്വാസവാർത്തയെക്കുറിച്ച് അവർ അന്വേഷം ചോദിക്കുകയാണ് : റബ്ബ് എന്ത് പറഞ്ഞു ? (قال ربكم) ഇങ്ങിനെ മറുപടി ലഭിക്കും : സത്യമായതുതന്നെ ! അല്ലാഹു അത്യുന്നതനാണ്, അതിമഹാനാണ് (الحق وهو العلي الكبير) എന്ന്.

﴿24﴾ (നബിയെ) പറയുക : ആകാശങ്ങളിൽ നിന്നും ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകുന്നത് ആരാണ് ? പറയുക : അല്ലാഹു (തന്നെ). നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ, സന്മാർഗത്തിലാണ് ; അല്ലെങ്കിൽ സ്പഷ്ടമായ ദുർമാർഗത്തിലാണ്.

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ ﴿٢٤﴾

﴿25﴾ പറയുക : ഞങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല ; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങളോടും ചോദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا

نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

﴿24﴾ നീ പറയുക നിങ്ങൾക്കു ഉപജീവനം (ആഹാരം) തരുന്നതാരാണ് قُلِ اللَّهُ ആകാശങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിൽ നിന്നും പറയുക അല്ലാഹു (തന്നെ) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ, സന്മാർഗത്തിലാണ് ; അല്ലെങ്കിൽ സ്പഷ്ടമായ ദുർമാർഗത്തിലാണ്

തന്നെ **قُلْ** (25) അല്ലെങ്കിൽ ദുർമാർഗത്തി(പിഴവി)ലാണ് **مُبِينٍ** സ്പഷ്ടമായ പരയുക **لَا تُسْأَلُونَ** നിങ്ങളോടു ചോദിക്കപ്പെടുകയുമില്ല **عَمَّا أَجْرَمْنَا** ഞങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി **وَلَا نُسْأَلُ** ഞങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുമില്ല **عَمَّا تَعْمَلُونَ** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

﴿26﴾ പരയുക : നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ് നമ്മുടെയിടയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും; പിന്നീട് നമുക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥ(ന്യായ)പ്രകാരം തീർപ്പുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. സർവ്വജ്ഞനായ തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്നവൻ അവനത്രെ.

﴿27﴾ പരയുക : പങ്കുകാരെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ അവനോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളവരെ എനിക്കു കാട്ടിത്തരുവിൻ ! (ഞാനെന്നു കാണട്ടെ) അങ്ങിനെയില്ല ! [അതു സാധ്യമല്ല] എന്നാലവൻ, അല്ലാഹുവാണ്; അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയാണ്.

قُلْ تَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا

بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ

شُرَكَاءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

﴿26﴾ **قُلْ** നീ പരയുക **يَجْمَعُ بَيْنَنَا** നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും **رَبُّنَا** നമ്മുടെ രബ്ബ് **بِالْحَقِّ** ന്യായപ്രകാരം സത്യമനുസരിച്ച് **وَهُوَ** അവൻ, അവനത്രെ **الْفَتَّاحُ** തുറവിയാക്കുന്ന(തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്ന)വൻ **السُّبْحَانَةُ** സർവ്വജ്ഞനായ **قُلْ** നീ പരയുക **أَرُونِي** എനിക്കു കാണിച്ചുതരുവിൻ **الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ** നിങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തവരെ **شُرَكَاءَ** പങ്കുകാരായി **كَلَّا** അങ്ങിനെയില്ല **بَلْ هُوَ** എന്നാൽ(എങ്കിലും)അവൻ **اللَّهُ** അല്ലാഹുവാണ് **الْعَزِيزُ** പ്രതാപശാലിയാണ് **الْحَكِيمُ** അഗാധജ്ഞനായ

ആകാശത്തുനിന്ന് മഴയും മറ്റും ഇറക്കി, ഭൂമിയിൽ ഉല്പാദനമുണ്ടാക്കി, ജനങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനമാർഗങ്ങളൊരുക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവെന്നെന്ന് മുശ്ശറികളും സമ്മതിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവൻ മാത്രമേ ആരാധനക്ക് അർഹനാകുകയുള്ളൂവെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണോ പിഴച്ചവർ, അതല്ല തങ്ങളോ എന്ന് അവർക്ക് കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല. രണ്ടിലൊരു കൂട്ടർ ദുർമാർഗത്തിലും, മറ്റേവർ ദുർമാർഗത്തിലുമെന്നല്ലാതെ - ഇരുകൂട്ടരും ഒരു പോലെയാണെന്ന് വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഓരോരുത്തരുടെയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദി അവരവർ തന്നെയാണ് താനും. ആകയാൽ, അല്പം മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി ഒന്നു ചിന്തിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ അബദ്ധം തങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാകുമെന്ന് മുശ്ശറികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതിനവർ തയ്യാറല്ലാത്തപക്ഷം എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു

അവന്റെ മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ന്യായമായ തീരുമാനമുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്തതും ചെയ്യുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ആശയം ഗൗരവതരമാണെങ്കിലും, അവയുടെ ശൈലി എത്ര മിതവും, സൗമ്യവുമാണെന്ന് നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരാക്കി സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് പലരെയും മുശ്‌രിക്കുകൾ ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരിൽ ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ഗുണഗണങ്ങളോ, ശക്തിമാഹാരത്വങ്ങളോ-ഭാഗികമായെങ്കിലും-അവകാശപ്പെടാവുന്നവർ ഇല്ലതന്നെ. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്ന് കാണട്ടെ എന്ന് 27-ാം വചനത്തിൽ അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഇല്ല, അതൊരിക്കലും സാധ്യമല്ല എന്ന് തീർത്തുപറയുകയും, അല്ലാഹു മാത്രമേ ആരാധ്യനുള്ളൂവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿28﴾ (നബിയേ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായും, താക്കീത് നൽകുന്നവനായും കൊണ്ട് മനുഷ്യരിലേക്ക് ആകമാനമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല **إِلَّا كَافَّةً** ആകമാനമായിട്ടല്ലാതെ **لِّلنَّاسِ** മനുഷ്യർക്ക് **بَشِيرًا** സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായി **وَنَذِيرًا** താക്കീത് നൽകുന്നവനായും **لَا يَعْلَمُونَ** എങ്കിലും, പക്ഷേ **أَكْثَرَ النَّاسِ** മനുഷ്യരിലധികവും അറിയുന്നില്ല.

മുഹമ്മദ് നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിലേക്കും, കാലത്തേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന്റെ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയായിരുന്നു അതിന് കാരണം. ബുദ്ധിപരമായും സാമൂഹ്യമായും, നാഗരീകമായും മനുഷ്യൻ വളർന്നുവരികയായിരുന്നു. ആവശ്യമായ പക്ഷതയും, പാകതയും അവരിൽ സംജാതമായിത്തുടങ്ങിയ ഘട്ടത്തിലാണ് നബി തിരുമേനി റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചക്ക് അനുയോജ്യമായിക്കൊണ്ട് ലോകാവസാനം വരെ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെട്ടു. എനി ഒരു റസൂലോ, പ്രവാചകനോ അയക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എല്ലാ മനുഷ്യസമുദായത്തിനും, എല്ലാ കാലത്തേക്കുമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീതും നൽകുകയാണ് ഒരു റസൂലിന് മൊത്തത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ളത്. അതാണദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിനോ, ജനതയ്ക്കോ മാത്രം ഉള്ളതല്ല; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം അറബികൾക്കോ, മുസ്‌ലിംകൾക്കോ മാത്രവുമല്ല, സു: അഅ്റാഫ് 158-ൽ

അല്ലാഹു പറയുന്നു : പറയുക : ഹേ, മനുഷ്യരേ, ആകാശ ഭൂമികളുടെ രാജ്യം ഏതൊരുവനുള്ളതാണോ ആ അല്ലാഹു നിങ്ങളിലേക്ക് മുഴുവനായി അയച്ച ദൂതനാണ് ഞാൻ
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
 الخ - الأعراف
 (സു: അഹ്സാബ് 40-ാം വചനത്തിൽ ഈ വിഷയമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർമിക്കുക)

﴿29﴾ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു : എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം (ഉണ്ടാവുക)നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ ?

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

﴿30﴾ (നബിയേ) പറയുക : നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിത ദിവസമുണ്ട് : (അതു വരുമ്പോൾ) നിങ്ങൾ അതുവിട്ട് ഒരു നാഴിക സമയം പിന്നോട്ടു പോകുകയില്ല ; മുന്നോട്ടും പോകുകയില്ല .

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخِرُونَ

عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾

﴿29﴾ അവർ പറയുന്നു **مَتَى** എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം **إِنْ كُنْتُمْ** നിങ്ങളാണെങ്കിൽ **صَادِقِينَ** സത്യം പറയുന്നവർ **﴿30﴾ وَقَالَ** പറയുകയും ചെയ്യുക **بِهَذَا الْقُرْآنِ** നിങ്ങൾക്കുണ്ട് **لَنْ تُوْمِنَ** ഒരു നിശ്ചിതദിവസം, ദിവസത്തിന്റെ നിശ്ചയം **الَّذِينَ كَفَرُوا** നിങ്ങൾ പിന്നോട്ട് പോകയില്ല, പിന്തുകയില്ല **وَلَا بِالَّذِي** അതിൽ നിന്ന്, അതുവിട്ട് **بَيْنَ يَدَيْهِ** ഒരു നാഴികയും **وَلَوْ تَرَى** നിങ്ങൾ മുന്നോട്ട് പോകുകയുമില്ല, മുന്നുകയുമില്ല.

പുനരുഃത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ പറയാറുണ്ടല്ലോ, അത് വാസ്തവത്തിൽ അതെപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുക ? അതെന്നു പറഞ്ഞു തരണം എന്നു അവിശ്വാസികൾ പരിഹാസ പൂർവ്വം ചോദിക്കുകയാണ്. അതിനൊരു നിശ്ചിതസമയമുണ്ട്. അതു എപ്പോഴാണെന്ന് പറയാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, അത്വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതിൽ നിന്ന് യാതൊരു രക്ഷയും, നീക്കുപോക്കും ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഇതാണ് നിങ്ങൾ ആലോചിക്കേണ്ടത് എന്നാണതിന് മറുപടി.

വിഭാഗം - 4

﴿31﴾ അവിശ്വസിച്ച്വർ പറയുകയാണ് : ഈ കപൂർആനിലാകട്ടെ, ഇതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിലാകട്ടെ, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലതന്നെ.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُوْمِنَ

بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ

يَدَيْهِ ﴿٣١﴾

ആ (അക്രമികൾ) - അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ വാക്ക് [സംസാരം] ആവർത്തിച്ചു [തർക്കിച്ചു] കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ നിറുത്തപ്പെട്ടവരാകുന്ന സന്ദർഭം നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ?! (ഹാ ! അതു വല്ലാത്തൊരു കാഴ്ചയായിരിക്കും) അതായത് : ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ വലിയവരെന്നു (ശർച്ച്)നടിച്ചവരോട് പറയും : നിങ്ങളില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാകുമായിരുന്നു !

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ വലിയവരെന്ന് (ശർച്ച്)നടിച്ചവർ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവരോട് പറയും : ഞങ്ങളാണോ, നിങ്ങൾക്ക് സന്മാർഗം വന്നെത്തിയ ശേഷം നിങ്ങളെ അതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞത് ? ! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (സ്വയം) കുറ്റവാളികളായിരുന്നു.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ ۖ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ, വലിയവരെന്ന് (ശർച്ച്)നടിച്ചവരോട് വീണ്ടും പറയും : എങ്കിലും, രാവു പകലുമുള്ള (നിങ്ങളുടെ) കുതന്ത്രം ! ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതിനും, അവൻ സമൻമാരെ ആക്കുന്നതിനും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴത്തെ (കുതന്ത്രം ! അതാണ് ഞങ്ങളെ തടഞ്ഞത്).

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُؤُنْدَادًا ۖ

ശിക്ഷ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ (ഇരുകൂട്ടരും) വേദം മറച്ചുവെക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വസിച്ചവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ നാം ആമങ്ങൾ [വിലങ്ങുകൾ] ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നതിനല്ലാതെ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുമോ ?!

وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ
وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ
كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾

ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലാത്തവർ (അവിശ്വസിച്ചവർ) **لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ** യാതൊന്നിലുമില്ലാത്തവർ **وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ** തിന്റെ മുഖിലുള്ള **وَلَوْ تَرَى** നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, കാണുകയാണെങ്കിൽ **إِذَا الظَّالِمُونَ** അക്രമികളാകുന്ന സന്ദർഭം **عِنْدَ رَبِّهِمْ** നിറുത്തപ്പെട്ടവർ **مَوْفُوفُونَ** തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ അടുത്തുവരികെ **يَرْجِعُهُمْ** ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് **بَعْضُهُمْ** അവരിൽ ചിലർ **إِلَى بَعْضٍ** ചിലരുടെ നേരെ, ചിലരോട് **الْقَوْلِ** വാക്ക് (സംസാരം) **يَقُولُ** പറയും **الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا** ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ **لَوْلَا أَنْتُمْ** നിങ്ങളില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ **لَكُنَّا** ഞങ്ങൾ ആകുമായിരുന്നു **مُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികൾ **﴿32﴾** **الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا** ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവരോട് **أَنْحَنُ** ഞങ്ങളാണോ **صَدَدْنَاكُمْ** നിങ്ങളെ തടഞ്ഞു, തട്ടിത്തിരിച്ചത് **عَنِ الْمَلَأَى** സന്മാർഗത്തിൽ നിന്ന്, നേർമാർഗം വിട്ട് **بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ** അത് നിങ്ങൾക്ക് വന്നതിനുശേഷം **﴿33﴾** **الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا** ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ **بَلْ** പക്ഷേ **كُنْتُمْ** നിങ്ങളായിരുന്നു **مُجْرِمِينَ** കുറ്റവാളികൾ **الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا** ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ **بَلْ** എങ്കിലും, പക്ഷേ **مَكْرُ اللَّيْلِ** രാത്രിയിലെ കുതന്ത്രം **وَالنَّهَارِ** പകലിലെയും **إِذْ نَأْمُرُونَ** നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ **أَنْ تَكْفُرَ** ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുവാൻ **بِاللَّهِ** അല്ലാഹുവിൽ **وَنَجْعَلُ لَهُ** ഞങ്ങൾ അവന് ആക്കുവാനും **لَمَّا رَأَوْا** തുല്യന്മാരെ **وَأَسْرُوا** അവർ സ്വകാര്യമാക്കും (മറച്ചുവെക്കും) **النَّدَامَةَ** വേദം **وَجَعَلْنَا** ഞങ്ങൾ **الْعَذَابَ** ശിക്ഷ **وَجَعَلْنَا** ആമങ്ങൾ **فِي أَعْنَاقِ** കഴുത്തുകളിൽ **الَّذِينَ كَفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവരുടെ **هَلْ يُجْزَوْنَ** അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുമോ **إِلَّا مَا** യാതൊന്നിനല്ലാതെ....അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

കുർആനെയും, അതിനുമുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുകയല്ല, ഒരിക്കലും തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് അഹങ്കാരപൂർവ്വം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ധിക്കാരികൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചില രംഗങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അവരിൽ അവിശ്വാസത്തിനും ദുർമാർഗത്തിനും കൊടി

പിടിച്ചും, അവയുടെ പ്രചരണത്തിന് വേണ്ടി ഭഗീരഥപ്രയത്നങ്ങൾ നടത്തിയും, കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വലിയവരും അവരുടെ ഇംഗീതത്തിനും താളത്തിനും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനുഗാമികളും പരസ്പരം ആരോപണങ്ങളും, പ്രത്യാരോപണങ്ങളും നടത്തുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത് ? ശിക്ഷയിൽ രണ്ടുകൂട്ടരും പങ്കാളികൾതന്നെ.

ഒരു വിഭാഗത്തിന് മറ്റേ വിഭാഗത്തെ പഴിചാരി ഒഴിവാകുവാൻ മാർഗമില്ലെന്ന് കാണുമ്പോൾ-അപമാനവും നിരാശയും നിമിത്തം-അവർ മിണ്ടുവാൻ കഴിയാതെ മൗനമവലംബിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് **وَاسْرُوا الدَّامَةَ** (അവർ ചേദം മറച്ചുവെക്കും) എന്നു പറഞ്ഞത്, ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുമ്പോൾ സഹിക്കവയ്യാതെ, അവർ നിലവിളിച്ച് അട്ടഹസിക്കുകയും, രക്ഷക്കുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് മറ്റു വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അവരുടെ വേറെ ചില രംഗങ്ങളെ വിവരിച്ചതാകുന്നു.

﴿34﴾ ഒരു രാജ്യത്തും തന്നെ, വല്ല താക്കീതുകാരനേയും നാം അയച്ചിട്ട് അതിലെ സുഖലോലുപന്മാർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല ; നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ നിശ്ചയമായും അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് എന്ന്.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

﴿35﴾ ഞങ്ങൾ, സ്വന്തങ്ങളും, മക്കളും അധികമുള്ളവരാകുന്നു ; ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ലതാനും എന്നും അവർ പറയും.

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

﴿34﴾ **وَمَا أَرْسَلْنَا** നാം അയച്ചിട്ടില്ല **فِي قَرْيَةٍ** ഒരു രാജ്യത്തിലും **مِّنْ نَّذِيرٍ** ഒരു താക്കീതുകാരനെയും **إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا** അതിലെ സുഖലോലുപന്മാർ **إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ** ഞങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ **أُرْسِلْتُمْ بِهِ** നിങ്ങൾ അതുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ **كَافِرُونَ** അവിശ്വാസികളാണ് (നിഷേധികളാണ്) **﴿35﴾** **وَقَالُوا** അവർ പറയുകയും ചെയ്യും **نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا** കൂടുതലുള്ളവരാണ് **وَأَوْلَدًا** മക്കളും **وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ** ഞങ്ങളല്ലതാനും **بِمُعَذَّبِينَ** ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ

നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ താരതമ്യേന സാധുക്കളും, സാധാരണക്കാരുംമാണ്. ക്വറൈശി പ്രമാണികളായ ആളുകളാകട്ടെ, നബിയെ ധിക്കരിക്കുകയും, അവഹേളിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽ അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കാരണം, സുഖജീവിതത്തിനാവശ്യമായ ഉപാധികൾ ലഭിക്കുകയും, അങ്ങനെ ഭൗതികമായ ആഡംബര ജീവിതത്തിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളുകൾ പ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിക്കലും, ദിവ്യദൂതങ്ങളെ അവഹേളിക്കലും പണ്ടുമുതൽക്കേയുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യമാണ്. ഓരോ പ്രവാചകന്റെയും കാലത്തുള്ള സുഖലോലുപന്മാരുടെ നില ഇതെന്നായിരുന്നു. ഈ സുമുദായത്തിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രവണത

യല്ല ഇത്.

സത്യപ്രബോധനത്തെ നിരാകരിക്കലോ, പ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിക്കലോ മാത്രമല്ല ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അഹങ്കരിക്കുകയും, അതെല്ലാം തങ്ങളുടെ യോഗ്യതയുടെ അടയാളമായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിങ്കൽ തങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേക അടുപ്പം മൂലമാണ് അവർ തങ്ങൾക്ക് ഇതെല്ലാം നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്നും, ആകയാൽ തങ്ങളൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമാകുകയില്ലെന്നുമായിരിക്കും അവരുടെ ധാരണ. പ്രവാചകൻമാരുടെ കാലത്തും അവരെ നിഷേധിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളിലും മാത്രമല്ല ഇത്തരം സ്വഭാവങ്ങൾ കാണപ്പെടുക. ഭൗതിക സുഖങ്ങൾക്കും, ദേഹേച്ഛകൾക്കും മുൻഗണന നൽകിവരുന്ന ധനികരും പ്രമാണികളുമായ എല്ലാവരിലും - അവർ മുസ്ലിംകളോ അമുസ്ലിംകളോ ആകട്ടെ-ഏറെക്കുറെ ഈ സ്വഭാവങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഇത്തരം ധാരണ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർക്കുള്ള മറുപടി കാണുക :

﴿36﴾ പറയുക (നബിയേ) : നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു : (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്)കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല.

വിഭാഗം - 5

﴿37﴾ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുകളാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ മക്കളാകട്ടെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾക്ക് സാമീപ്യസ്ഥാനം നൽകുന്നവയല്ല തന്നെ ; പക്ഷേ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കര്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ അക്കൂട്ടർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിന് ഇരട്ടി പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കും. അവരാകട്ടെ, മണിമന്ദിരങ്ങളിൽ നിർഭയരുമായിരിക്കും.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِآتِي تَقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

﴿36﴾ قُل് നീ പറയുക إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് يَبْسُطُ വിശാലപ്പെടുത്തുന്നു, നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَقْدِرُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَأَكْثَرَ النَّاسِ മ أَكْثَرَ النَّاسِ എങ്കിലും لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല

﴿37﴾ وَمَا مَوْالِيكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളല്ല നിങ്ങളുടെ മക്കളുമല്ല നിങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുന്ന (സാമീപ്യം നൽകുന്ന) عِنْدَنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ നിങ്ങളുടെ സാമീപ്യം (സാമീപ്യസ്ഥാനം) إِلَّا مَنْ آمَنَ പക്ഷേ ആരെങ്കിലും വിശ്വസിച്ചാൽ, വിശ്വസിച്ചവർക്കൊഴികെ وَعَمِلَ صَالِحًا സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ അവർക്കുണ്ട് جَزَاءُ الضَّعْفِ لَهُمْ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന് أَنَّهُمْ അവരാകട്ടെ فِي الْغُرَفَاتِ മണിമാളികകളിൽ, കൊട്ടാരങ്ങളിൽ آمِنُونَ നിർഭയരായിരിക്കും, സ്വസ്ഥരായിരിക്കും.

ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ ചിലർക്ക് വിശാലമായും, മറ്റു ചിലർക്ക് കുടുസ്സായും ലഭിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ കുത്തകാവകാശമായതുകൊണ്ടോ, അവരുടെ എന്തെങ്കിലും അർഹതകൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതല്ല അത്. ലഭിക്കാത്തവർക്ക് അവരുടെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനക്കുറവുകൊണ്ട് ലഭിക്കാത്തതുമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കൂടുതലായും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കുറവായും അവൻ നൽകുന്നു. അതെല്ലാം ചില യുക്തിരഹസ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യന്റെ യോഗ്യതയോ, നന്മയോ തീർമയോ കണക്കാക്കുവാനുള്ള അളവുകോലല്ല അത്. ഈ വാസ്തവം അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അത്തരം ധാരണകൾക്ക് അവർ വശംവദരാകുന്നത്.

ധനം, ഐശ്വര്യം, സന്താനം മുതലായവ സിദ്ധിച്ചത് കൊണ്ട് മാത്രം അല്ലാഹുവിങ്കൽ യാതൊരു സ്ഥാന വലിപ്പമോ, സാമീപ്യമോ ആർക്കും ലഭിക്കുന്നില്ല. അവ വിനിയോഗിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം വിനിയോഗിക്കുന്നവർക്ക് അതു വമ്പിച്ച നേട്ടമായിരിക്കും. അല്ലാത്തവർക്ക് അത് നഷ്ടത്തിനും നാശത്തിനും മാത്രം ഹേതുവായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ധനവും മക്കളുമെല്ലാം തന്നെ ഒരു പരീക്ഷണമാകുന്നു أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَةٌ - الْإِنْفَال അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, തങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ നല്ല മാർഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവർക്ക് കൂടുതൽ ഇരട്ടി പുണ്യഫലം ലഭിക്കുന്നു. കാരണം, മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ ഇവരും പങ്കുകാരാണെന്നതിനു പുറമെ, പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹങ്ങളെ നല്ല മാർഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ള അവസരംകൂടി ഇവർക്കുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെ, ഇവർക്ക് കൂടുതൽ ഉന്നതമായ സ്വർഗീയപദവികൾ ലഭിക്കുവാൻ അവ കാരണമായിത്തീരുന്നു.

ഇമാം മുസ്ലിം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥ് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു : ധനികൻമാരായ ആളുകൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെ നമസ്കാരം, നോമ്പ് മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്നു. അതേസമയത്ത് ഹജ്ജ്, ഉറുഃ, ജിഹാദ് (ധർമ്മസമരം), ദാനധർമ്മങ്ങൾ ആദിയായ സൽക്കർമ്മങ്ങളും അവർ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം ധനികൻമാർ കൈക്കലാക്കുന്നുവല്ലോ ? എന്നിങ്ങിനെ മുഹാജിറുകളിൽ ദരിദ്രൻമാരായ സ്വഹാബികൾ നബി ﷺ യോടു സങ്കടപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു : നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കടന്നിട്ടുള്ളവരുടെ ഒപ്പം എത്തിച്ചേരുവാനും, നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ കടക്കുവാനും പറ്റുന്ന ഒരു കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തരാം : നിങ്ങൾ ഓരോ നമസ്കാരത്തിനുശേഷവും മുപ്പത്തി മൂന്നു പ്രാവശ്യം വീതം തസ്ബീഹും, ഹംദും, തക്ബീറും (سبحان الله, الحمد لله, الله أكبر) എന്ന് ചൊല്ലുക, പിന്നീട് അവർ വീണ്ടും വന്ന് ഇങ്ങിനെ അറി

യിച്ചു : ധനികൻമാരായ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും അപ്രകാരം ചെയ്തുവരുന്നുവല്ലോ ! അപ്പോൾ തിരുമേനി ഈ ക്വർആൻ വചനം ഓതുകയാണ് ചെയ്തത് :
 ذلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ (അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ കൊടുക്കുന്നു)

മനുഷ്യൻ മരണപ്പെട്ടാലും മുറിഞ്ഞുപോകാതെ അവശേഷിക്കുന്നത് മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണെന്ന് നബി ﷺ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണ്. നിലനിൽക്കുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ, ഉപകാരപ്രദമായ അറിവ്, അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സൽക്കർമികളായ മക്കൾ ഇവയാണത്. അപ്പോൾ, സ്വത്തും, മക്കളും - അവയെ ശരിയാം വണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽ-മനുഷ്യന് എത്രമാത്രം അവന്റെ ഭാവിനന്മക്ക് ഉപകരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക ! നേരെമറിച്ച് അവയെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം അത് ഭാവി ജീവിതത്തെ അങ്ങേയറ്റം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരോട് പരലോകത്തുവെച്ച് പറയപ്പെടുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും :

أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ الْخ - الاحقاف

സാരം : നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച നല്ല വിഭവങ്ങളെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഐഹികജീവിതത്തിൽ വെച്ച് നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും, അവമൂലം നിങ്ങൾ സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ ഇന്ന്-നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ന്യായമില്ലാതെ ഗർവ്വ് നടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും നിങ്ങൾ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ-നിങ്ങൾക്ക് നിന്ദ്യതയുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു (സൂ: അഹ്കാഫ് - 20) മേൽ കണ്ട ആശയങ്ങളെ അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു കാണാം :